

Преюдициален въпрос

Тълкуване на член 3.1 а), първо тире от Директива 2001/40/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 май 2001 г., и по-конкретно дали изразът „престъпление, което подлежи на наказание лишаване от свобода най-малко за срок от една година“, който се съдържа в тази разпоредба, се отнася до наказанието, което абстрактно е предвидено за съответното престъпление, или напротив, до конкретно наложеното на осъдения наказание лишаване от свобода и следователно дали решението на държава членка да експулсира гражданин на трета страна, осъден на лишаване от свобода за срок от осем месеца, ще бъде или не признато от други държави членки.

⁽¹⁾ Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, стр. 34; Специално издание на български език, глава 19, том 3, стр. 124).

Преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Cagliari (Италия), постъпило на 2 октомври 2014 г. — Claudia Concu, Isabella Melis

(Дело C-457/14)

(2014/C 439/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Cagliari

Страни в главното производство

Claudia Concu, Isabella Melis

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС и принципите, установени от Съда на Европейския съюз в Решение от 16 февруари 2012 г. [по съединени дела C-72/10 и C-77/10], да се тълкуват в смисъл, че не допускат да бъдат възлагани концесии за срок, по-кратък от срока на възлаганите преди това концесии, като се има пред вид, че посоченото възлагане е обявено с цел поправка на последиците от незаконосъобразното изключване на определен брой оператори от участие в процедурите по възлагане на концесии?
- 2) Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС и принципите, установени от Съда на Европейския съюз в същото решение от 16 февруари 2012 г. [по съединени дела C-72/10 и C-77/10] да се тълкуват в смисъл, че не допускат възможността изискването за реорганизация на системата чрез времево изравняване на сроковете на концесиите да бъде прието за достатъчна обосновка за по-краткия срок на концесиите, които са предмет на обявената процедура по възлагане, в сравнение със срока на предоставените по-рано концесии?

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 8 октомври 2014 година — „Аспарухово Лейк Инвестмънт Къмпани“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-463/14)

(2014/C 439/33)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Аспарухово Лейк Инвестмънт Къмпани“ ООД

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбите на чл.24, пар.1 и чл.25, буква б) от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ следва ли да се тълкува в смисъл, че понятието „доставка на услуга“ обхваща и случаите на абонаментни договори за извършване на консултантски услуги като тези в главното производство, при които доставчикът — разполагаш с квалифициран персонал за изпълнение на услугите, се е поставил на разположение на възложителя за срока на договора и е поел задължение да се въздържа от сключването на договори с аналогичен предмет с конкуренти на възложителя?
2. Разпоредбите на чл.64, пар.1 и чл.63 от Директива 2006/112 трябва ли да се тълкуват в смисъл, че данъчното събитие за доставката на абонаментни консултантски услуги настъпва с изтичането на периода, за който е уговорено плащането, без значение дали и колко пъти възложителят се е възползвал от услугите, за които консултантът се е поставил на разположение на възложителя?
3. Разпоредбата на чл.62, пар.2 от Директива 2006/112 трябва ли да се тълкува в смисъл, че доставчик по договор за абонаментно обслужване е длъжен да начисли ДДС за доставката при изтичане на периода, за който е уговорено абонаментното възнаграждение или това задължение възниква само ако за съответния данъчен период възложителят се е възползвал от услугите на консултанта?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 13 октомври 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело C-468/14)

(2014/C 439/34)

*Език на производството: датски***Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Clausen и С. Cattabriga)

Ответник: Кралство Дания

Искания на ищеца

- да се констатира, че запазвайки правното положение, при което продажбата на насипен тютюн за дъвчене е разрешена, в противоречие с член 8, разглеждан във връзка с член 2, параграф 4 от Директива 2001/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи изделия ⁽¹⁾, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по тази директива.
- да се осъди Кралство Дания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 8 от Директива 2001/37/ЕО като е забранило продажбата в Дания само на тютюн за дъвчене в порести пликчета на порции, но не и на насипен тютюн за дъвчене. Дания не оспорва, че до този момент националните ѝ правила не са в съответствие с правото на ЕС що се отнася до забраната на маркетинга на тютюн за дъвчене. Законодателното предложение за въвеждане на пълна забрана на продажбата на тютюн за дъвчене в Дания обаче е отхвърлено от датския парламент (Folketing).

Дания не е поела никакви по-нататъшни ангажименти за привеждане на датската правна уредба в съответствие с правото на ЕС. Комисията следователно трябва да приеме, че Дания нарушава задълженията си по член 8 от директивата, разглеждан във връзка с член 2, параграф 4 от нея.

⁽¹⁾ ОJ 2001 L 194, р. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 125.